

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויזנפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר האזינו לכבוד ... אחרשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי" (דברים לב, א).
הנה מצוות תוכחה היא מצוה דאורייתא כמ"ש (ויקרא יט, יז) הוכח תוכיח את עמיתך. והוא חסד גדול ועצום להציל את חבירו מן העבירה ומדרכי חושך ועקלקלות וליישרו ולהעמידו במסילה הנכונה ובדרכי חיים. ובודאי כשחבירו טועה בדבר - מצוה להוכיח לו טעותו (ששורש מילת

דיבור בכל מקום אלא לשון קשה (פס"ו וארא ו, ב; תנחומא וספרי שם). וזה בחינת "האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי", הרי שהזכיר הפסוק דיבור אצל שמים, ואמירה אצל הארץ, כי לאנשים גדולים וברי דעת (בחינת "שמים") - ניתן לדבר לפי הענין דיבור קשה, ואילו לאנשים קטנים ורגישים (בחינת "ארץ") - יש להשתמש בסיגנון אמירה, שהוא דיבור רך כעין תחנונים. והנה כל זה מעיקר הדין, אבל כבר אמרו חז"ל (ערכין טז): תמה אני אם יש בדור הזה מי שיכול להוכיח, וכמ"ש רבינו הקדוש ז"ל (לקוטי מוהר"ן תנינא סי' ת, א) אע"פ שתוכחה הוא דבר גדול ומוטל על כל אחד מישראל להוכיח את חבירו כשואה בו שאינו מתנהג כשורה כמ"ש הוכח תוכיח את עמיתך, אעפ"כ לאו כל אדם ראוי להוכיח כמ"ש רבי עקיבא אמר תמה אני וכו' ואם רבי עקיבא אמר זאת בדורו, כל שכן בדור של עכשיו, עיי"ש דבריו הנעימים בארוכה. וק"ו בן בנו של ק"ו דורינו אנו. וכדאמרי אינשי שכבר אין ביקורת בונה, רק ביקורת הורסת. והכל לפי הענין. ויהי רצון שנוכה לקבל תוכחה ברצון. ודיבורינו לזולתינו יעשו פרי ויביאו תועלת נצחית.

'שְׁבָרִים' 'תְּרוּעָה' 'תְּקִיעָה'

וְזֶה בְּחִינַת שׁוֹפָר, בִּי שׁוֹפָר הוּא בְּחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת הַשְּׁנָה. כְּמוֹכָא בְּפָסְקִים, שְׁשׁוֹפָר מְרַמֵּז בְּחִינַת: "עוֹרוּ יִשְׂרָאֵל מִתְּרַדְמַתְכֶם". וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא בְּחִינַת לְהַתִּיר פֶּה אֱלֹמִים, וּלְהַתִּיר פֶּה עֲקָרוֹת כְּנ"ל.

וְזֶה בְּחִינַת 'תְּקִיעָה' 'שְׁבָרִים' 'תְּרוּעָה'. 'תְּקִיעָה', הוּא בְּחִינַת הַעֲדָר הַדְּבֹר, בְּחִינַת (מְשָׁלִי ו'): "תְּקַעְתָּ לְאֹד פִּיךָ נִזְכָּשֶׁת בְּאִמְרֵי פִיךָ". 'תְּרוּעָה', הוּא בְּחִינַת הַדְּבֹר, בְּחִינַת (מְשָׁלִי ו'): "שִׁפְתֵי צַדִּיק יִרְעוּ רִבִּים". 'שְׁבָרִים', זֶה בְּחִינַת בְּטָחוֹן, בְּחִינַת (תְּהִלִּים קמ"ו): "שְׁבָרוֹ עַל ח' אֱלֹקָיו". בְּחִינַת כְּלֵי הוֹלְדָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (יְשַׁעְיָהוּ ס"ו): "הֲאֵנִי אֲשַׁבֵּר וְלֹא אֹלִיד". בִּי עַל-יְדֵי הַשׁוֹפָר, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת הַשְּׁנָה, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא בְּחִינַת לְהַתִּיר פֶּה אֱלֹמִים, וּלְהַתִּיר פֶּה עֲקָרוֹת כְּנ"ל. דְּהֵינּוּ שֶׁבַח הַדְּבֹר, הַיּוֹצֵא כֶּתֶב מֵאֱלוֹ שְׁמַתְעוֹרְרוֹ מִשְׁנָתָם. שְׁמַתְחַלֵּחַ הָיוּ בְּכַחֲבִינַת הַעֲדָר הַדְּבֹר, בִּי הָיוּ כְּחָרָשִׁים וְאֱלֹמִים כְּנ"ל. וְעַכְשָׁו בְּשִׁמְעוֹרְרוֹם מִשְׁנָתָם לְהִשָּׁם וּתְבַרְרָה, עַד שְׁשׁוֹמְעִים הַתְּעוֹרְרוֹת הַחֶכֶם הַאֲמֵת, אֲוִי מִתְחַלְּלִין לְדַבֵּר כְּנ"ל. וְזֶה הַדְּבֹר, כָּאֵל תֹּאדֹר כְּלֵי הוֹלְדָה, שֶׁהֵם בְּחִינַת בְּטָחוֹן הַדּוֹר כְּנ"ל, וְעַל יְדֵי זֶה נֶעֱשֶׂה פְקִידוֹת עֲקָרוֹת. שְׁזָהוּ בְּחִינַת רֹאשׁ הַשְּׁנָה, שְׁאֵז נִפְקְדָה שְׁרָה וְכו'. כְּנ"ל. וְכֵן זֶה הוּא בְּחִינַת שׁוֹפָר, שֶׁתּוֹקְעִין בְּרֹאשׁ הַשְּׁנָה, בְּחִינַת 'תְּקִיעָה' 'תְּרוּעָה' 'שְׁבָרִים' כְּנ"ל. וְעַל יְדֵי פְקִידוֹת עֲקָרוֹת, נִתְגַּלֶּה יְרָאָה כְּנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת שׁוֹפָר, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (עֲמוֹס ג'): "אִם יִתְקַע שׁוֹפָר פְּעוֹר וְעֵם לֹא יִהְרָדוּ" וְכו'. וְזֶה בְּחִינַת שׁוֹפָר, שֶׁהוּא 'קָצֵר מִלְּמַעְלָה וְרָחֵב מִלְּמַטָּה', שְׁזָהוּ בְּחִינַת (תְּהִלִּים קי"ח): "מִן הַמַּצֵּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנִי בְּמַרְחֵב יָה" כְּמוֹכָא. בִּי עַל יְדֵי הַשׁוֹפָר, הוּא הַתְּגַלְּוֹת הַיְרָאָה כְּנ"ל. שְׁעַל יְדֵי זֶה וְזָכִין לְאֲרִיכוֹת יָמִים, דְּהֵינּוּ לְהַרְחִיב וְלְהַאֲרִיךְ יָמָיו בְּתוֹקְפוֹת קִרְשָׁה יִתְרָה כְּכֵן עַת, שְׁזָהוּ בְּחִינַת 'קָצֵר מִלְּמַעְלָה וְרָחֵב מִלְּמַטָּה', בְּחִינַת: "יְרָאת ה' הִיא אֹרְזוֹ", בְּחִינַת 'עֲשָׂאָה פְּאוֹצֵר' וְכו' כְּנ"ל. (ליקו"מ ס)

בברכת התורה וכו"ס
שמעון יוסף הכהן ויזנפלד

מדרשי ראש השנה

תניא, רבי אליעזר אומר: כו', בראש השנה נפקדה שרה רחל וחנוה, בראש השנה יצא יוסף מבית האסורין, בראש השנה בטלה עבודה מאבותינו במצרים. (שם יא, א) בראש השנה נפקדה שרה רחל וחנוה, מנלן? אמר רבי אלעזר: אתיא פקידה פקידה, אתיא זכירה זכירה: כתיב ברחל (בראשית ל) ויזכר אלקים את רחל, וכתיב בחנה (שמואל-א א) ויזכרה ה', ואתיא זכירה זכירה מראש השנה, דכתיב (ויקרא כג) שבתון זכרון תרועה. פקידה פקידה - כתיב בחנה (שמואל-א ב) כי פקד ה' את חנה, וכתיב בשרה (בראשית כא) וה' פקד את שרה. בראש השנה יצא יוסף מבית האסורין, מנלן? דכתיב (תהלים פא) תקעו בחדש שופר (בכסא) (מסורת הש"ס: [בכסא]) ליום חגנו כי חק לישראל הוא וגו', עדות ביהוסף שמו בצאתו וגו'. בראש השנה בטלה עבודה מאבותינו במצרים - כתיב הכא (שמות ו) והוצאתי

אתכם מתחת סבלת מצרים, וכתיב התם (תהלים פא) והסירוני מסבל שכמו.

בלע"ז ודיבורים יותר קשים. והנה אמרו חז"ל אין אמירה בכל מקום אלא לשון רך ותחנונים (שמו"ר מב, ב; תנחומא צו, יג; ספרי בהעלותך יב, א) ואין

לע"ג חביבה בת תמו ע"ה * לחורה בתשובה של חן בן עליה

לקט מתוך מכתבים משנים עברו

לכבוד ... אחדשה"ט!

אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלינו שזכינו להיות בקיבוץ הקדוש של רבינו הקדוש לומר ביחד סליחות זכור ברית ואח"כ לנסוע לקברי צדיקים. וזכרתי ימים מקדם כשר' לוי יצחק זצ"ל ור' אלחנן זצ"ל ור' אליהו חיים זצ"ל וכל הזקנים היו נוסעים בחופשיות בלי פחד ואנחנו עמם בכל שנה ושנה לחברון למערת המכפילה ולקבר רחל וכו' וכו'.

והיום הכל בחזקת סכנה עצומה ורק ברכב מוגן ירי ניתן להגיע לשם ומידי סכנה לא יצאנו גם במקום עצמו ה' ירחם וגם אין מקום בירושלים וסביבותיה שאין בו סכנה צרו צעדינו מלכת ברחובותינו ואף על פי כן זכינו גם השתא לנסוע לשמואל הנביא אע"פ שהוא מעבר למחסום הצבא וגם להיות אצל שמעון הצדיק אע"פ שהוא באיזור ואדי ג'וז - שיח' ג'רח.

וזכינו להתפלל בכותל המערבי, אשר השכינה לא זזה משם, וגם רבינו הקדוש נמצא שם כמ"ש במפורש ראב"ן זצ"ל, וגם כל הצדיקים מקומם שם, ובטח לפום צער אגרא ולבטח פעלנו ישועות כן יושיע ה' את עמו בשלימות במהרה ונוכה להיות ולהתפלל בכל המקומות הקדושים בלי שום סכנה ופחד, והכל יתהפך לטובה ולברכה.

והשנה משום מה היתה הרגשה רגועה ושלוחה בכל המקומות הקדושים שהיינו וגם בכותל המערבי הרגשתי את רבינו ז"ל קרוב אלי, וכן ב'שול' בשעת אמירת הסליחות, וגם נזכרתי ממאמר רבינו ז"ל "דאשיבר ז'לוגס (היינו פלאחים גסים) לבא לר"ה ולא להיות בזכור ברית?! ופעם אמר מוהרנ"ת ז"ל לאנשי טעפליק שלא באו ל"זכור ברית" אם כך אתם נוהגים - עדיף בכלל לא לבא... (וע"ש שיש"א א קיד). ושמחתי על שזכינו להיות בזמן מתחילת הסליחות, ובמיוחד שמחתי עליך אשר רבו התלאות וההרפתקאות שעברו עליך בליל הני"ל ולא הספקת אפילו לישון פורתא וזכית להיות ער כל הלילה, כמוזכר ענין הגדול הזה בסיפורי מעשיות במעשה מאבידת בת מלך וז"ל און אין דעם אונטערשטן טאג... זאלסט ניט שלאפן... ווארין דער עיקר איז דער שלאף עכ"ל.

ויהי רצון שתזכה להתעורר ולא תישן ימיך ושנותיך העוברים בחטף, והמציאות היא שבלייל האחרון כל מי שזוכה לקום לסליחות של רבינו ז"ל לא ישן כמעט כלום כי פשוט אין זמן. ואשריהם ישראל על ריבוי הצדקות שנותנים בערב ר"ה ובפרט אצל אנ"ש, וכן אשרינו על עשיית הפדיון שרבינו ז"ל המליץ עליו כל השנה, ובמיוחד בערב ראש השנה.

ויהי רצון שאכן יומתקו הדינים והגבורות הקשות מעלינו ומעל כל ישראל ע"י פלא עליין שהוא חסדים גדולים ורחמים גמורים ופשוטים שאין בהם תערובת דין כלל ונשמע ונתבשר רק ישועות שמחות וכל מיני בשורות טובות מעתה ועד עולם. ותכלה שנה וקלקלותיה ותחל שנה וברכותיה...

בכרכת א גוט געבענעטש יאר

מנאי שמעון יוסף הכהן ויונפלד

ראש השנה

לכבוד ... אחדשה"ט!

גליקלאך (מאושר שקורין "מבסוט") ביין איך, אז מען האט זוכה געווען צו זיין ביים רבינ'ס ראש השנה. וגם הרגשתי הרגשה נפלאה של סיעתא דשמיא במשך כל הראש השנה מתחילתו ועד סופו, הן שזכינו לדירה נאה מרווחת ונוחה, קרובה לשול ולמקווה, עם מקום מנוחה עבורי שכל כך חשוב לי בכל ראש השנה אחרי עבודת התפילה של כתשע שעות (שחרית ומוסף), ולולי המנוחה שבין סוף תפילת הני"ל למנחה - לא הייתי מסוגל לפתוח פי בלימוד הקדוש בדברי רבינו ז"ל בין מנחה למעריב.

ואכן ביום הראשון דר"ה אחרי תשליך זכיתי ללמוד עם הציבור התורה הנפלאה "חותם בתוך חותם" בסימן כב שבחלק א' דליקוטי מוהר"ן, המדברת מגודל מעלת וקדושת הצדיקים המפשרים בין השי"ת לבין ישראל, ולפני השי"ת מקטינים הפגם והחטא, ולפני ישראל מגדילים העוון. ומהצדיקים הקדושים המקבלים המוסר ע"י אמונתם הקדושה שזוכים ע"י עזות דקדושה שע"י שזוכים להתנתק מכבלי המפורסמים של שקר ומעוות דקדושה הנצרך להכניע עזות הגוף ותאוותיו ושכל קול אפי' של קישקוש המטבעות הוא מועיל להני"ל, עיי"ש כל התורה הנפלאה. יהי רצון שנזכה לקיימה תמיד.

ובלייל ראש השנה זכינו לומר יהי רצון לסימנים המוזכרים בחז"ל ובשו"ע, והוספנו ברכות וקללות לעכו"ם כהנה וכהנה לפי כל מיני מאכלים שהועלו לשולחן, ובמיוחד כעת שטרם זכו לקבורה הרבה יהודים מהפיגוע הנורא שבבניני התאומים שבני יורק ה' ירחם מעתה על כל עמו ישראל ותכלה שנה וקלקלותיה ויאמר לצרותינו די גם בארה"ק.

ובבוקר התפללנו בקיבוץ הקדוש, והמוג האוויר במשך ב' ימי ראש השנה היה נפלא על אף שנביאי השקר בתחזית אמרו שיהא חם מאד. וכל התפילה התנהלה כדבעי בהתעוררות בדחילו ורחימו. וכן בין מנחה למעריב זכינו ללמוד התורה הנקראת בפי אנ"ש "האגרת", שבליקוטי תנינא סימן מח. (וסימן בסימן כ"ד כתיב מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד. ובסימן מח (כפול מכ"ד) מוזכר הענין של עבירה גדולה להיות בעצבות ושה' שונא אותה) והזכרתי בין היתר שצריכים להזהר בדיבור...

ויהי רצון שנזכה לשנה פוריה בעבודת ה' מתוך נחת והרחבה ישועות והצלחה רבה בכל ברוחניות ובגשמיות.

מנאי שמעון יוסף הכהן ויונפלד

עיקר העבודה בימים הקדושים

עיקר העבודה של כל ישראל בראש השנה וביום הכיפורים וכל עשרת ימי תשובה הוא בפשיטות ובתמימות גמור בלי שום חוכמות כלל. כי אז הכל שבין את האמת ומתפללין וצועקין להשם יתברך מעומק הלב בפשיטות ובתמימות בלי חכמות כלל ומבקשים רק מתנת חנם כמו שכתוב לא בחדס ולא במעשים באנו לפניך כדלים וכרשים דפקנו דלתיך וכו'. וכן כי על רחמיך הרבים אנו בטוחים ועל חסדך אנו נשענים וכו' וכן הרבה. וכן (תהלים ק"ל) כי עם ה' החסד והרבה עמו פדות שאומרים בעשרת ימי תשובה במזמור ממעמקים וכו' וכיוצא בזה הרבה. כי זה עיקר דרך התשובה שמקבלין מהצדיק הגדול האמתי בעת פשיטותו שאז ממשיך בחינת האוצר מתנת חנם, ואז מאיר בישראל דרכיו האמתיים להתנהג רק בתמימות ופשיטות באמת ובאמונה שלימה בלי שום חוכמות כלל ולבקש תמיד מהשם יתברך רק מתנת חנם. וגם מתנת חנם אין אנו ראויים לקבל רק הכל בכח וזכות הצדיקים האמתיים שממשיכין האוצר מתנת חנם בעולם בעת פשיטותם שהוא הדרך לארץ ישראל שבו מחיין ומקיימין הכל וכו' וכמבואר היטב בהתורה הני"ל. ועיין שם בסוף התורה בשיחתו הקדושה שהשיח אחר שגילה התורה הני"ל שמדבר שם הרבה ממעלת האמונה ותמימות ופשיטות עיין שם היטב. כי זה עיקר דרך התשובה של כל מי שרוצה לחוס על חייו הנצחים ולשוב אליו יתברך באמת. וזה צריכין בראש השנה שהוא ראשון לעשרת ימי תשובה, על כן צריכין לנסוע לצדיקים אמתיים על ראש השנה.

(ליקו"ה או"ח הלכות בית הכנסת ה"ה אות ז)

ירידה תכלית העליה

אעפ"י שירד האדם כמו שירד חס ושלו, אם הוא חזק ברצונו והשתוקקותו אל האמת לאמיתו יכול לעלות ע"י הירידה דיקא למקום גבוה מאוד שזה בחינת ירידה תכלית העליה. (משיבת נפש סד)

בעל תפילה

בראש השנה צריכין להכריח את עצמו להתפלל בכח גדול ביותר, ולקשר תפילתו להצדיק האמת שהוא בעל כח גדול, שיכול להתפלל תפילה בבחינת דין, כמו שצריכין להתפלל בראש השנה; ועי"ז זוכה להוציא מהסטרטא-אחרא כל החיות שבלעה מקדושת ישראל, כל התפילות והרחמנות והדעת שבלעה, הכל מוכרחת הסטרטא-אחרא להקיא ולהוציא מקירבה ע"י התפילה של הבעל כח הני"ל.

תיקון הכללי

לא תעזוב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת. כי בודאי חסידיו ה' ועושי רצונו לא ישכנו בגיהנום, שאול ושחת וזו סיבה גדולה לשמוח בה'.